

Arrest

nr. 223 642 van 5 juli 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 5 december 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VERSTRAETEN *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u soennitisch moslim van Koerdische origine en bezit u het Iraakes staatsburgerschap. U werd geboren op X 1987 in het dorp X, in het district Sinjar, provincie Ninewa, Irak. U genoot geen onderwijs en kan niet lezen of schrijven. Uw vader overleed toen u drie jaar oud was.

U trouwde in november 2007 met M., S. K. (O.V. X). Jullie kregen twee kinderen, M. en H. (O.V. X).

Op 3 augustus 2014 hoorden jullie dat de terreurbeweging Islamitische Staat (IS) de stad Sinjar had ingenomen. De volgende avond, op 4 augustus, hoorden jullie van dorpsgenoten en vrienden dat IS in de buurt was en dat jullie moesten vluchten. Samen met uw man, met diens moeder en met uw kinderen stapte u in de wagen van uw buurman en vertrok u uit Gira Zirka.

U reed tot aan de Syrische grens, stapte vervolgens enkele dagen tot aan Faysh Khabur (Peshabir) en werd van daar met de bus naar het dorp Kashani, in het Koerdisch gebied van Irak gebracht. U verbleef iets meer dan een jaar in Kashani en uw man werkte er als veehoeder voor een persoon die u en uw gezin kost en inwoon verschaftte. De moeder van uw man overleed aan een hartaanval en werd in dit dorp begraven. Uw broer sneuvelde in de strijd tegen IS. Na een jaar verslechterde de veiligheidssituatie en werden de koerden in het gebied gebombardeerd door de Turkse overheid. U en uw man besloten het gebied te verlaten.

U verliet Kashani in 2015 en trok met uw man en kinderen naar Turkije, waar u naar Europa overstak. U reisde verder door onder andere Bulgarije, waar uw vingerafdrukken op 5 november 2015 werden genomen en u kwam vervolgens aan in Zweden, waar u op 9 december 2015 een verzoek tot internationale bescherming indiende. Dit verzoek werd echter afgewezen en u reisde met uw echtgenote en kinderen naar België, waar u op 18 augustus 2016 aankwam en op 22 augustus 2016 een verzoek tot internationale bescherming indiende.

Uw man legde kopieën neer van identiteitskaarten van zichzelf, van u en van uw zoon Mohamad; evenals verschillende psycho-medische attesten.

B. Motivering

U verklaarde in Irak vervolging te vrezen door leden van de Islamitische Staat en door de milities die momenteel uw dorp bezetten.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Gezien uw persoonlijk profiel als ongeletterde Irakese vrouw werd bij de vraagstelling tijdens uw persoonlijk onderhoud als ook bij de inschatting van uw concrete verklaringen met name aangaande uw herkomstkennis rekening gehouden met dit gegeven, zoals ook blijkt uit de argumenten die volgen in deze motivering.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient echter te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (persoonlijk onderhoud dd. 04.05.2017, p2; persoonlijk onderhoud dd. 14.08.2017, p2, persoonlijk onderhoud dd. 13.04.2018, p2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in het dorp Gira Zirka, in het district Sinjar te Irak tot de zomer van 2014 en uw daaropvolgende verblijf in het dorp Kashani in Iraaks Koerdistan tot de zomer van 2015. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u vage en tegenstrijdige verklaringen aflegde betreffende uw verblijf in Gira Zirka in de maanden voor de komst van de terreurbeweging IS, alsook over uw verblijf in Kashani in de periode 2014-2015.

Ten eerste moet worden opgemerkt dat u erg ongeloofwaardige verklaringen aflegde betreffende uw dagelijkse leven vlak voor de komst van de terreurbeweging Islamitische Staat (IS) naar de regio Sinjar en dat deze verklaringen bovendien ernstig ingaan tegen de informatie die over uw regio van herkomst voorhanden is.

U stelde tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS niet te weten of IS ooit in de stad Mosul geweest was (persoonlijk onderhoud dd. 04.05.2017, p8). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS bevestigde u geen nieuws te hebben ontvangen over de stad Mosul in de maanden voordat uw regio door IS werd ingenomen. U stelde dat uw kinderen slechts naar cartoons keken (persoonlijk onderhoud dd. 14.08.2017, p6, 7). Verder verklaarde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS dat uw het leven in de regio waar u woonde in de maanden voor uw vlucht goed was, dat er niets veranderde in de aanloop voor de komst van IS en dat de prijzen van voedsel hetzelfde bleven (persoonlijk onderhoud dd. 04.05.2017, p8). Ook tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS bevestigde u dat uw dagelijkse leven hetzelfde bleef voor de komst van IS, maar dat u enkel de avond van 3 augustus 2014 moest vluchten. U stelde dat alles goedkoop was, verklaarde dat er nog water beschikbaar was en stelde niet te weten of de brandstofprijzen veranderden in de laatste maanden voor uw vertrek (persoonlijk onderhoud dd. 14.08.2017, p6, 7). Uit informatie waar het CGVS over beschikt en dewelke werd toegevoegd aan uw administratief dossier, blijkt nochtans dat de bevolking in de regio van Sinjar in de twee maanden voor 3 augustus 2014, grotendeels zonder water of elektriciteit zat, ten gevolge van de verovering van Mosul door IS. Zo blijkt dat ook vele waterputten ontoegankelijk waren door aanhoudende gevechten en dat een tekort aan brandstof ervoor zorgde dat verschillende waterpompen in het gebied niet werkten. In dit opzicht is het dan ook uiterst merkwaardig dat u verklaarde geen problemen te hebben ervaren in uw dagelijks leven, dat u stelde niet op de hoogte te zijn geweest van de inname van de stad Mosul begin juni 2014 en dat water, brandstof en voedsel nog steeds in dezelfde mate beschikbaar waren als voorheen. Uw gebrekkige verklaringen, dewelke niet overeenkomen met bovenstaande informatie, zijn opvallend aangezien het hier zeer basale elementen uit het dagelijkse leven in uw eigen dorp betreft, waarvan redelijkerwijze kan worden aangenomen dat u hierover een zekere kennis heeft.

Dergelijke uiteenlopende verklaringen betreffende de meest fundamentele ervaringen van het dagelijkse leven in het gebied waar u woonde, doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw bewering als zou u tot 3 augustus 2014 in dit dorp hebben verbleven en als zou u er op die datum gevlucht zijn voor de terreurbeweging IS. Deze verklaringen doen dan ook ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw recente herkomst in Irak.

Ten tweede legde u vage en tegenstrijdige verklaringen af betreffende uw beweerde verblijf in het dorp Kashani, in Iraaks Koerdistan, van de zomer van 2014 tot de zomer van 2015.

*Uw verklaarde langdurige vlucht naar het dorp Kashani wordt eerst en vooral ondergraven door de verklaringen die u en uw echtgenoot bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aflegden betreffende jullie reisweg uit Irak. Zo maakten jullie aldaar geen melding van jullie vlucht naar het dorp Kashani, in Iraaks Koerdistan (DVZ vragenlijst man, vraag 3.5; DVZ vragenlijst echtgenote, vraag 3.5; DVZ verklaring man, rubrieken 10 en 37; DVZ verklaring echtgenote, rubrieken 10 en 37. Meer nog, u verklaarde dat u en uw man **via Syrië naar Turkije** reisden. Dit terwijl het dorp Kashani meer oostelijk gelegen is, namelijk in Iraaks Koerdistan (DVZ vragenlijst echtgenote, vraag 3.5).*

Het is zeer vreemd dat noch u, noch uw man melding maakten van jullie verblijf in Kashani, Iraaks Koerdistan, dat volgens uw latere verklaringen toch ongeveer een jaar duurde (persoonlijk onderhoud dd. 04.05.2017, p3).

Daarnaast bleken uw verklaringen over uw verblijf in het dorp Kashani ernstig tegenstrijdig, hetgeen doet vermoeden dat u en uw man zich in deze periode elders bevonden. Zo stelde u tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u in het dorp Kashani verbleef in het huis van een man genaamd Naif Kashani, dewelke zijn huis openstelde voor uw familie en voor een andere familie. Deze man zou een eigenaar van serres met groenten en fruit zijn geweest (persoonlijk onderhoud dd. 14.08.2017, p10). Tijdens uw laatste persoonlijk onderhoud op het CGVS, verklaarde u plots de eigenaar van dit huis niet te kennen en niet te weten wat hij voor werk deed. Meer nog, u herkende de naam Naif Kashani niet en identificeerde hem als mogelijks een bekende zanger (persoonlijk onderhoud dd. 13.04.2018, p6, 8, 9).

Uw verklaringen betreffende Kashani bleken ook vaag. Zo stelde u dat uw man in dit dorp de schapen en geiten van buurtbewoners hoedde, maar u verklaarde de namen van deze buurtbewoners niet te kennen. Ook de naam van een buurman die nochtans gewond raakte bij een bombardement, kende u niet (persoonlijk onderhoud dd. 13.04.2018, p8). Het is weinig aannemelijk dat u geen kennis heeft van de personen die u bijna een jaar lang onderdak boden, waar u mee samen leefde, en die in uw nabijheid het leven lieten.

Ten derde zijn uw verklaringen over uw contacten met uw familieleden onaannemelijk.

Zo stelde u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS dat u, na het verlies van het contact met uw moeder en zus bij jullie vlucht door Zakho en uw daaropvolgende verhuis naar Kashani, geen contact meer had met uw moeder en zus (persoonlijk onderhoud dd. 04.05.2017, p4). Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u niet alleen dat u nog éénmalig telefonisch contact had gehad met uw moeder en zus, maar verklaarde u bovendien dat u van Kashani naar de stad Zakho was gereisd om aanwezig te zijn op de begrafenis van uw broer, waar ook uw moeder en uw zus aanwezig waren (persoonlijk onderhoud dd. 14.08.2017, p8). Dergelijke verklaringen zijn onderling tegenstrijdig, hetgeen doet vermoeden dat u niet de waarheid vertelt over uw contacten met uw familieleden. Dit vermoeden wordt slechts bevestigd door uw oppervlakkige kennis betreffende de lotgevallen van uw zus en uw moeder. Hoewel u uw eigen moeder en zus zou hebben teruggezien op de begrafenis van uw broer, en zij u vertelden dat zij in een vluchtelingenkamp woonden, ergens in de buurt van Zakho, stelde u hen niet gevraagd te hebben in welk vluchtelingenkamp zij dan wel verbleven (persoonlijk onderhoud dd. 13.04.2018, p5, 6). U verklaarde slechts dat u ver van hen zat en dat u hen daardoor niet kon zien, hetgeen opvallend is aangezien u verklaarde dat u wel naar Zakho kon gaan voor de begrafenis van uw broer (persoonlijk onderhoud dd. 13.04.2018, p5, 6). Het is weinig aannemelijk dat u, die net als uw moeder en zus voor terreurbeweging IS moest vluchten, wel in contact bleek te staan met uw moeder en zus maar dat u niet weet in welk vluchtelingenkamp zij verbleven. Toen u hierover verder bevraagd werd, verklaarde u bovendien dat u naar Zakho gebracht werd door de eigenaar van het huis waar jullie verbleven, hetgeen niet alleen uw beperkte verklaringen over deze man (cf. supra) des te ongeloofwaardiger maakt, maar ook strijdig is met uw bewering tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS, als zou u naar de begrafenis gereisd zijn met het openbaar vervoer (persoonlijk onderhoud dd. 14.08.2017, p8; CGVS 3 echtgenote, p5, 6).

Ten vijfde moet worden opgemerkt dat het weinig aannemelijk is dat uw man niet op de hoogte was van het feit dat u naar de begrafenis van uw broer in Zakho ging (persoonlijk onderhoud dd. 13.04.2018, p6; persoonlijk onderhoud echtgenoot, dd. 11.04.2018, p9). Dat u, een Irakese vrouw die verklaarde steeds binnenshuis te blijven, vanuit het dorp Kashani ten noorden van Batifah, waar u onderdook, naar Zakho te zijn gereden, een gebied dat in de jaren 2014-2015 dicht bij de vijandelijkheden lag waaraan u en uw man net trachtten te ontsnappen, maar dat u uw man nooit op de hoogte bracht van dit bezoek, is uiterst ongeloofwaardig en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de omstandigheden van uw beweerde verblijf in Kashani. Het feit dat u niet wist te vertellen in welke maand uw eigen broer, dan wel uw schoonmoeder, die in dat jaar bij jullie woonde, om het leven kwamen, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de omstandigheden waarin u in Kashani zou hebben verbleven (persoonlijk onderhoud dd. 13.04.2018, p6, 7). Hoe dan ook moet worden besloten dat uw verklaringen erop wijzen dat u informatie betreffende uw contacten met uw familieleden voor het CGVS achterhoudt.

De informatie over uw persoonlijk netwerk in Iraaks Koerdistan is voor u nochtans essentieel in de behandeling van uw asielaanvraag, de inschatting van uw persoonlijke positie en van een eventueel vestigingsalternatief in Irak, niet in het minst aangezien u verklaarde zelf van Koerdische afkomst te zijn (DVZ verklaring echtgenote, rubriek 6.d en 6.e).

Het feit dat u geen enkele melding maakte van uw verblijf in Kashani in uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, en het feit dat u over dit verblijf inconsistente verklaringen aflegde halen uw beweerde verblijf in het dorp Kashani, Iraaks Koerdistan onderuit. Hierbij moet rekening gehouden worden met het feit dat u verklaarde een jaar in Kashani te hebben verbleven en dat u er onderdak kreeg van de dorpingen (cf. supra). Daarom kan er redelijkerwijze van u verwacht worden dat u gedetailleerde en consistente verklaringen kan afleggen over uw dagelijks leven in Kashani en over de personen die u levensnoodzakelijke opvang boden, hetgeen allerm minst het geval bleek. Uw verklaringen betreffende uw verblijf in Kashani zijn dan ook pertinent ongeloofwaardig en het CGVS kan niet anders dan besluiten dat u geen zicht biedt op uw recente herkomst.

Tot slot bleek u ook na confrontatie met bovenvermelde problematische karakter van uw verklaringen slechts in deze verklaringen te volharden.

Betreffende bovenstaande bevindingen moet worden opgemerkt dat tijdens de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming rekening werd gehouden met het feit dat u verklaarde ongeletterd te zijn (DVZ verklaringen echtgenote, rubriek 11) en dat u verklaarde dat u als vrouw in de rurale context van Sinjar altijd moest thuisblijven (persoonlijk onderhoud dd. 04.05.2017, p5). Het feit dat u ongeletterd bent en het feit dat u zich als Irakese vrouw mogelijk weinig buiten begaf, doen echter allerm minst afbreuk aan de vaststelling dat uw vage verklaringen onderling strijdig waren, en dat zij ingingen tegen de informatie die over uw land beschikbaar is. De elementen waarover u werd bevraagd en die hierboven werden besproken betroffen namelijk elementen uit het dagelijks leven of elementen die nauw bij uw leefwereld aansloten, zoals de beschikbaarheid van water, voedsel, brandstof en elektriciteit, de aanwezigheid van uw man, het nakende gevaar van terreurbeweging IS en de personen die u opvang verschaften in de Iraaks-Koerdische regio. Er kan dan ook redelijkerwijze worden aangenomen dat ook u, als ongeletterde Iraakse vrouw, tot op zekere hoogte doorleefde en waarheidsgetrouwe verklaringen kan afleggen betreffende deze elementen. Dit bleek hier allerm minst het geval.

Omwille van bovenstaande vaststellingen werd u tijdens uw laatste persoonlijk onderhoud op het CGVS namelijk geconfronteerd met het ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen over uw recente verblijf in Irak. U bleef echter bij uw ongeloofwaardige verklaringen en stelde, in tegenstelling tot uw man, niet over de val van de stad Mosul te hebben gehoord (persoonlijk onderhoud dd. 13.04.2018, p7). Ook dit is uiterst vreemd, gelet op de enorme impact van deze gebeurtenis, waarover in heel Irak uitgebreid bericht werd en gelet op de gevolgen hiervan voor uw regio. U werd vervolgens opnieuw geconfronteerd met de ongeloofwaardige aard van uw verklaringen betreffende uw recente herkomst in Irak en werd gewezen op het belang van correcte verklaringen over uw verblijf voor de beslissing name in uw verzoek om internationale bescherming. U kreeg hierop bovendien de kans om even met uw advocaat over uw dossier te overleggen (persoonlijk onderhoud dd. 13.04.2018, p9). Na dit overleg werd u opnieuw gewezen op het belang van geloofwaardige verklaringen over uw herkomst en werd u erop gewezen dat een kort verblijf in een andere regio of land niet noodzakelijk negatieve gevolgen hoefde te hebben voor uw dossier (persoonlijk onderhoud dd. 13.04.2018, p12). Ook na herhaaldelijke confrontatie en na een extra overleg met uw advocaat bleef u bij uw oorspronkelijke verklaringen, als zou u voor de inval van IS in Gira Zirka zijn gevlucht en als zou u hierop een jaar lang in Kashani hebben gewoond (persoonlijk onderhoud dd. 13.04.2018, p12, 13). Het louter volharden in deze beweringen kan niet volstaan om bovenstaande tegenstrijdigheden op te heffen, noch om afbreuk te doen aan de vaststelling dat u zeer vage verklaringen aflegde over uw recente herkomst, die bovendien niet overeenkomen met de informatie die over de regio Sinjar beschikbaar is.

Uw echtgenoot legde weliswaar kopieën neer van Irakese identiteitskaarten van hemzelf, van u en van uw kind. Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat dergelijke documenten in Irak of daarbuiten eenvoudig vervalst of op illegale wijze verkregen kunnen worden. Deze documenten kunnen dan ook allerm minst volstaan om afbreuk te doen aan de hierboven vermelde vaststellingen en een bewijs te vormen van uw recente herkomst in Irak, niet in het minst aangezien het hier slechts kopieën betreft.

Hoewel het CGVS niet in twijfel trekt dat u ooit in Gira Zirka of Kashani zou hebben verbleven, kan er allerm minst geloof worden gehecht aan uw verblijf in Gira Zirka tot aan de komst van terreurbeweging Islamitische Staat in augustus 2014 en aan uw daaropvolgende vlucht naar Kashani tot de zomer van 2015. Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u bijgevolg niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het dorp Gira Zirka, in het district Sinjar, gelegen in de provincie Nineveh in Irak. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Irak kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Gira Zirka heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming wees op de ernstige psychische toestand van uw man en op het feit dat u hieronder lijdt. U stelde bij uw laatste persoonlijk onderhoud opnieuw bij uw man te wonen maar stelde bevreemd te zijn dat uw man opnieuw het contact met de realiteit zou verliezen indien u en uw man een negatieve beslissing zouden krijgen (persoonlijk onderhoud dd. 13.04.2018, p7, 9-12). De loutere assumptie dat uw man mogelijks een andere houding zal aannemen ten opzichte van u indien hij een negatieve beslissing krijgt in zijn verzoek om internationale bescherming, kan echter onmogelijk volstaan om aan te tonen dat u een persoonlijke vrees voor vervolging koestert zoals deze gedefinieerd wordt door de vluchtelingenconventie, zij het dat u een reëel risico loopt op ernstige schade, in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de actuele plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Irak is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen en/of buiten Irak is voorts onontbeerlijk om uit te sluiten dat een asielzoeker ingevolge een verblijf in een derde land en dit voor de indiening van een asielaanvraag overeenkomstig artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet, aldaar een verblijfsrecht dan wel reeds een vorm van humanitaire bescherming genoot. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Iraakse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/ of feitelijke herkomst uit Irak.

Zoals hierboven vermeld bleef u na confrontatie met het ongeloofwaardige karakter van uw recente verblijf binnen Irak slechts volharden in deze verklaringen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België, noch over uw persoonlijke contacten met uw familieleden. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft.

Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De gegevens van de zaak

2.1.1. In het enig middel worden navolgende schendingen ingeroepen ten aanzien van de bestreden beslissing: “Schending van het artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet; Schending van het art. 48/4 van de Vreemdelingenwet; Schending van het art. 62 Vreemdelingenwet - schending van de materiële motiveringsverplichting; Schending van de zorgvuldigheidsverplichting; Schending van het redelijkheidsbeginsel ; Schending van het evenredigheidsbeginsel.”

Inzake het verblijf in de regio Sinjar vlak voor de inval van terreurbeweging IS stelt verzoekster dat uit het administratief dossier blijkt dat zij zeer goed haar dorp Gira Zirka geografisch kon situeren en ook omliggende dorpen en plaatsen kon opnoemen. Verzoekster citeert haar verklaringen.

Verzoekster stelt verder: “Verzoekster kon inderdaad niet veel informatie geven over de situatie voor de komst van IS. Zo had zij nog niet van de inval in Mosul gehoord, of dat de brandstofprijzen omhoog schoten. Ondanks het feit dat het Commissariaat- Generaal motiveert dat er werkelijk rekening werd gehouden in verzoeksters hoofde met procedurele noden- met name de vraagstelling gezien het profiel van een ongeletterde Iraakse vrouw- is dit in casu onvoldoende gebeurd. Verzoekster heeft gedurende alle gehoren herhaaldelijk gesteld dat zij niet veel buitenkwam, dat haar man zeer zwaar psychisch ziek is en dat dit een enorme invloed heeft gehad op verzoekster.”

Verzoekster benadrukt dat zij inderdaad een jaar in Kashani hebben verbleven, alvorens zij Irak definitief hebben verlaten en stelt: “Verzoekster is al heel haar leven het slachtoffer van haar echtgenoot. doch zij heeft dit nooit durven vertellen, tegen niemand. Dit hoort niet zo in de Iraakse cultuur, dat een vrouw klaagt of stappen onderneemt om weg te gaan bij haar man, zeker gezien de aanwezigheid van de minderjarige kinderen. Verzoekster heeft haar moeder en zus maar één keer gezien, namelijk op de begrafenis van haar broer. Zij heeft inderdaad toen niet gevraagd in welke vluchtelingenkamp zij zich bevonden. Niet geheel onlogisch, gezien dat moment zij elkaar terugzagen voor de begrafenis van haar broer.

Met betrekking tot de begrafenis van haar broer, wenst verzoekster te verklaren dat zij vanaf het moment dat zij hoorde dat haar broer overleden is en van de begrafenis op de hoogte was, zij zonder na te denken vertrokken is. Zij is ook dezelfde dag terug gekomen. Verzoekster is zich ervan bewust dat zij misschien niet zoveel kon verklaren, maar zij benadrukt nogmaals dat zij als Iraakse vrouw, met een echtgenoot die haar zeer kort hield, niet veel buiten het dagelijkse huishouden begeven. Zij deed gewoon wat er van haar verwacht werd.”

Inzake de psychologische toestand van de echtgenoot van verzoekster stelt verzoekster: *“Tijdens alle drie de gehoren is duidelijk gebleken dat de psychologische toestand van verzoeksters echtgenoot, een grote rol gespeeld heeft in het leven van verzoekster. Echter wordt nergens in de bestreden beslissing hiervan melding gemaakt! Meer nog. Er wordt enkel verwezen naar één luttele paragraaf.”*

Verzoekster stelt dat zij tijdelijk ondergebracht is in een andere woning, omdat haar man er psychisch helemaal door zat en zich agressief opstelde t.o.v. verzoekster. Op datum van 19/09/2018 is zij definitief van opvangcentrum veranderd. Zij verblijft sindsdien in het opvangcentrum van Yvoir. Zij is naar haar nieuw centrum vertrokken, samen met de kinderen. Haar echtgenoot zit in het opvangcentrum van Natoye, zodat hij toch nog dicht bij de kinderen zou zijn en hen zou kunnen bezoeken.

Verzoekster heeft ook de opdracht gegeven aan haar advocaat om stappen te ondernemen om de echtscheiding van haar echtgenoot op te starten. *“Dit is echter geen sinecure, gezien zij niet in het bezit is van een huwelijksakte. Ook weigert haar echtgenoot alle vorm van medewerking. Het kan verzoekster onmogelijk verweten worden dat zij dit maar had moeten melden tijdens haar gehoor. Zij zat duidelijk gewrongen met tegenstrijdige gevoelens. Enerzijds wilde zij haar man niet verlaten, omdat ze weet dat hij psychologisch zeer zware problemen had, langs de andere kant durfde ze ook niet bij hem weg te gaan, voor de schande die hiermee gepaard zou gaan. Het pas nu, dat zij eindelijk de stappen heeft ondernomen.”* De kinderen lijden ook onder de situatie. Verzoekster wijst op het feit dat het Commissariaat-Generaal de bevoegdheid heeft verkregen om begeleidde minderjarige vreemdelingen te horen en verwijst naar de bepalingen inzake het hoger belang van het kind en argumenteert dat volgens artikel 57/1 § 4 van de Vreemdelingenwet dit een doorslaggevende overweging zou moeten zijn.

2.1.2. Verweerder brengt middels een aanvullende nota van 10 mei 2019 het volgende document bij: ‘EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation’ van maart 2019.

2.1.3. Verzoekster brengt op 23 mei 2019 een aanvullende nota bij. Deze nota bevat een psychologisch attest. Verzoekster stelt dat zij zich in een kwetsbare positie bevindt. Verder verwijst verzoekster naar het feit dat zij een alleenstaande vrouw is in Irak en benadrukt, middels verwijzing naar landeninformatie, de problematische situatie van alleenstaande vrouwen in Irak

2.2. Beoordeling

2.2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.2.2. Verzoekster verwijst uitgebreid naar haar psychologische situatie teneinde de motivering in de bestreden beslissing te weerleggen. Uit de lezing van de drie gehoorverslagen (en zeker het laatste gehoor van 13 april 2019) blijkt dat verzoekster veel ruimte heeft gekregen van verweerder om de psychologische problemen van haar echtgenoot te verwoorden alsook de impact hiervan op haar leven en dat van de kinderen.

Uit de stukken van het dossier kan niet worden afgeleid dat verzoeksters psychologische toestand dermate ernstig is dat deze zou leiden tot een geheugenstoornis die haar verhindert eenduidige, coherente en consistente verklaringen af te leggen omtrent haar verblijf en leefsituatie voorafgaand aan haar vertrek uit Irak.

De Raad stelt derhalve vast dat, hoewel verweerder niet in twijfel trekt dat verzoekster ooit in Gira Zirka of Kashani zou hebben verbleven, verzoekster geen nuttig argument aanvoert dat de bestreden beslissing kan ontkrachten omtrent de vaststellingen dat (i) verzoekster ongeloofwaardige verklaringen aflegde betreffende haar dagelijkse leven vlak voor de komst van de terreurbeweging Islamitische Staat

(IS) naar de regio Sinjar; (ii) verzoekster vage en tegenstrijdige verklaringen aflegde betreffende haar vermeend verblijf in het dorp Kashani, in Iraaks Koerdistan, van de zomer van 2014 tot de zomer van 2015; (iii) verzoeksters verklaringen over de contacten met haar familieleden onaannemelijk zijn; (iv) het omwille van haar profiel weinig aannemelijk is dat haar echtgenoot niet op de hoogte was dat zij naar de begrafenis van haar broer in Zakho ging; (v) verzoeksters verklaringen erop wijzen dat zij informatie over haar contacten met familieleden achterhoudt. Voormelde vaststellingen vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden door de Raad overgenomen.

De vaststelling dat verzoekster zich doorheen drie gehoren bedient van ongeloofwaardige verklaringen inzake haar leefsituatie voorafgaand aan haar vertrek uit Irak werpt een aanzienlijke smet op haar algemene geloofwaardigheid.

2.2.3.1. Verzoekster verwijst ook naar haar situatie van alleenstaande vrouw. Ter terechtzitting blijkt dat verzoekster feitelijk gescheiden leeft van haar echtgenoot. Verzoekster heeft haar advocaat instructie gegeven om de echtscheiding op te starten maar beschikt thans niet over de noodzakelijke huwelijksakte. Verweerder betwist ter zitting niet dat verzoekster actueel feitelijk als een alleenstaande vrouw (met kinderen) kan worden aanzien.

2.2.3.2. Het behoort aan verzoekster om aan te tonen dat in haar hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor zij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in haar land van herkomst. Zulks houdt in dat de vrees actueel moet zijn. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet zijn oordeel aldus steunen op de feitelijke situatie op het ogenblik van dit oordeel (artikel 48/6, § 5, a) van de Vreemdelingenwet). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van het woord vluchteling in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951. Het wezenlijke criterium in deze definitie is de 'gegronde vrees voor vervolging'. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is de vraag of verzoekster thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico op vervolging in haar land van oorsprong. De vrees moet bovendien gegrond zijn, wat wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig is maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd.

2.2.3.3. De Raad stelt vast dat niet wordt betwist dat verzoekster actueel een alleenstaande ongeletterde vrouw is uit Irak. Het staat evenmin ter betwisting dat zij stappen onderneemt om de echtscheiding te bekomen van haar echtgenoot.

In het dossier bevindt zich geen informatie omtrent de sociale status van gescheiden en ongeschoolde vrouwen in Irak. De informatie die verzoekster toevoegt kan een aanduiding zijn voor een problematische situatie van vrouwen met dergelijk profiel.

Aangezien de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert om de situatie van gescheiden en ongeschoolde vrouwen met kinderen nader te onderzoeken, ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 31 oktober 2018 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juli tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS